

[Aksel Larsen.]

at han havde hele regeringen og de tre regeringspartier bag sig. Det håber jeg stadig væk han har, for hvis han ikke har det, må det udvikle sig yderst negativt og binde hans forhandlingsmuligheder. Så må det bevirke, at han kan løbe ind i vanskeligheder, han ellers ikke ville løbe ind i. Men man har unægtelig af den offentlige diskussion i den sidste tid fået det indtryk, at det er tvivlsomt, om statsministeren virkelig har de tre regeringspartier fuldt ud bag sig i sit prisværdige arbejde for Nordek. I hvert fald har ikke alene medlemmer af regeringspartierne, men også i allerhøjeste grad regeringspressen udlagt beslutningerne på fællesmarkedets topmøde i Haag på en måde, som åbenbart kun skulle tjene til at vende Danmarks interesse bort fra det nordiske og henimod medlemskab i fællesmarkedet.

Som en sidebemærkning må jeg indføje, at den dagspresse, der med store overskrifter har fastslået, at nu kommer der forhandlinger, nu er der åbnet, og at forhandlingerne vil komme senest i sommeren 1970, omhyggeligt har undladt at aftrykke bare en eneste sætning fra det officielle communiqué fra topmødet i Haag. Hvis den pågældende dagspresse nemlig havde gjort det, endsigse hvis den havde aftrykt hele communicateet, ville alle have kunnet se, at der intet foreligger, der giver sikkerhed, og intet, der giver sandsynlighed for, at der kommer forhandlinger, endsigse at disse forhandlinger ender positivt med en udvidelse af fællesmarkedet.

Jeg tror, den bedste karakteristik, der er givet af, hvad der er sket og ikke sket i Haag, er givet af Jyllands-Posten, som man vel kun med lidt vold på sandheden kan kalde et regeringsorgan, i hvert fald i disse spørgsmål. Jyllands-Posten skriver i en ledende artikel den 4. december følgende:

„Hvad der er sket, er, at samtlige regeringer har truffet principbeslutning om, at der kan forhandles med ansøgerlandene, og at ansøgerlandene, hvis de opretholder deres ansøgning, på betingelser, som senere skal fastsættes, eventuelt kan komme ind i fællesmarkedet.“

Hvis man derimod læser regeringspressen — jeg nævner f. eks. Politiken og Berlingske Tidende — får man rigtignok det indtryk, at det er noget helt andet: nu er

der åbnet en bred kongevej, nu kan man køre ad motorvejen lige ind i fællesmarkedet, og det vil ske i den nærmeste fremtid. Nu må man forstå, at sådanne presserøster virker ikke blot her i landet — og de er jo beregnet på at påvirke opinionen her i landet — men også i udlandet. Man må begribe, at i andre lande opfatter man de ledende artikler i regeringspressen i et land som Danmark som udtryk for regeringens mening; ellers ville der jo ikke være sådanne ledende artikler i regeringspressen. Jeg forlanger ikke, at regeringen skal korrekse sin presse, men jeg forlanger, at den skal tage hensyn til dette og begribe, hvilken virkning det kan få.

Jeg er ikke sikker på, at det ikke har haft virkning i dette tilfælde, hvor den finske statsminister så sig nødsaget til at aflyse det planlagte statsministermøde i Åbo. Jeg tillader mig at erindre om, at jeg den 10. oktober under åbningsdebatten her i tinget følte mig foranlediget til at minde om, hvad jeg havde læst i Berlingske Tidende for samme dag under overskriften „Finsk advarsel til Danmark“; jeg tillader mig at citere mig selv fra fortrykket, sp. 326-327:

„Det er det finske centerpartis hovedorgan Suomenmaa“ — jeg beklager, at jeg i markedsudvalget tog fejl og troede, at det var et andet blad i Finland —

„Det er det finske centerpartis hovedorgan Suomenmaa, der skriver, at det kunne lade til, at man i Danmark forbeholder sig at komme ind i fællesmarkedet og vil have, at det nordiske kun skal bruges som værktøj til at komme ind i fællesmarkedet, og så må Finland melde fra.“

Jeg drog dette frem i folketinget og sagde, at man da må begribe, at når man kører sådan med sin agitation og fortæller, at de nordiske forhandlinger kun skal tjene til at bringe os ind i fællesmarkedet, må man regne med, at så er der fare for, at Finland ikke kan være med. Jeg anser det ikke for godt at skabe et nordisk samarbejde uden Finland, hvis dette overhovedet er muligt. Jeg har diskuteret dette med statsministeren, som mener, at det ikke kan være tilfældet, at disse presserøster har spillet nogen særlig stor rolle.

Jeg er af den opfattelse, at der er almindelig betænkelighed ved de vilkår, Finland